

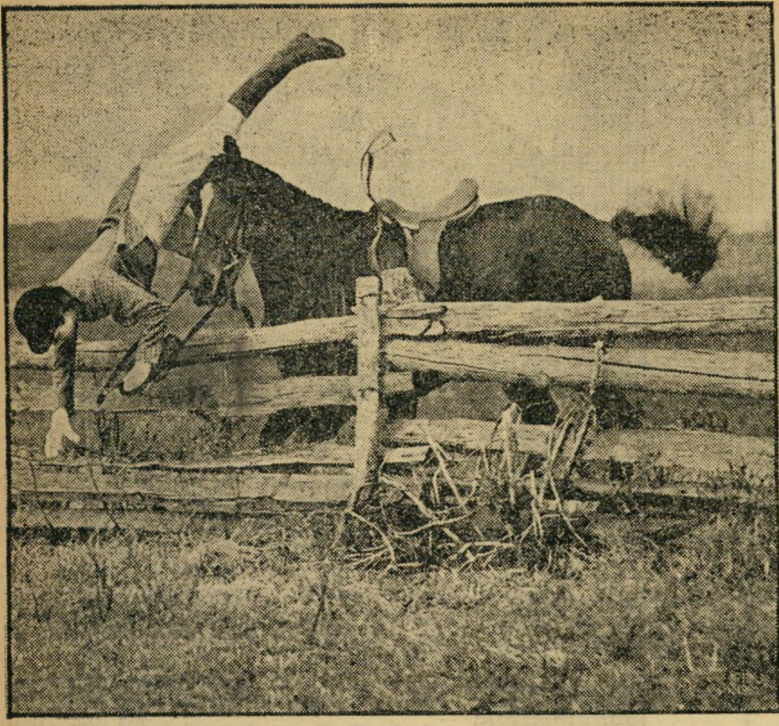
הרגשה בלעדית

התיאוריה של הפרדת הרשויות המבצעת והמחוקקת ממשיכה להיות טובה רק במידה שאינה נוגעת לראש הממשלה. השבוע נתגלה, כי לפני זמן לא רב הרצה ד"ר בן גוריון בפני בנינוער של איחוד הקיבוצים ציטט והקבוצות, שם נשאל, בין השאר, לדעתו על פרשת 'החוקאט סהר'. השיב בן גוריון: "בית המשפט קבע אמנם מה שקבע, אבל בעיניי זה הרגשתי היא הן שופט העליון — והרגשתי היא שיחוקאט סהר אינו אשם". . . . במסיבת פרידה ש' ערכו הכתבים הצבאיים השבוע לראש אגף מודיעין היוצא, אלוף חיים הירצ'וב, הקשיב האלוף לשבחים הרבים שהעטירו עליו הנואמים. בסוף, כאשר קם להשיב, ציטט הרצוג אמרה של הנשיא המנוח, חיים ויצמן: "ההבדל היחידי בין מסיבת פרידה לאדם חיו, לבין הספד לאדם שנפטר הוא — שבמיקרה הראשון יש לפחות אדם אחד המאמין בכל לבו לשבחים הנאמרים". . . . בדין על התרת פעולת תנועות הנוער, במפלגה הליברלית, סיפר ח"כ משה קול, יושב ראש ועדת החינוך של הכנסת, על בקשה מקורית של שתי בנותיו השתיים פנו אליו וביקשו ממנו לדאוג עבורן בתוקף תפקידו, לשביתת מוריס כרי שסיפקו להתכונן לבחינות. בהמשך דבריו, בזכות פעולת תנועות הנוער, אמר קול: "אני מעדיף שצעירי בתי-הספר יהיו נגועים בשילהוב יצרים בהתמקדות אידיאלוגית מאשר בשילהוב יצרים בעניין אחר". . . . ח"כ ליברלי אחר, יצחק גולן, שהגן אף הוא על הפעולה, שאל בתמוה את כל העסקים שנוכחו בישיבה: "ממתי פוליטיקאים מובחקים כל כך חרדים לתוצאות הרעות של הפוליטיקה?". . . . שיטת הסברה מקורית בכנסת מצא ח"כ חרות אברהם דרורי. מיד עם הגיעה הן שמעות על הריסת שטח בית-הקברות בהר הזיתים, מיהר דרורי להזמין תמונה של ההר, הדפיס לחברי הכנסת כרוזים מיוחדים עם התמונה ופנה אליהם בשם סיעתו לקיים דיון מיוחד בעניין. . . . בסיום הקונגרס חגיגי של התנועות הפילהרמוניות, לרגל מלאת 25 שנה להוסדה, הייעוץ הגוי כחיים בתשואות למנגנים כשהם יושבים בכסאותיהם. רק אדם אחד קפץ ממקומו והריע בהתלהבות בידיים מורמות — אריה די סנצ'יק עורך מטרוב. אולם כעבור שניה התישב גם הוא. שלום רוזנפלד, מעורב כי מטרוב, שישב לידו, לא יכול היה לשאת את קפיצתו ההפגנתית של דיסנצ'יק, משך אותו בחליפתו לכאסא.

שיטת הסברה מקורית בכנסת מצא ח"כ חרות אברהם דרורי. מיד עם הגיעה הן שמעות על הריסת שטח בית-הקברות בהר הזיתים, מיהר דרורי להזמין תמונה של ההר, הדפיס לחברי הכנסת כרוזים מיוחדים עם התמונה ופנה אליהם בשם סיעתו לקיים דיון מיוחד בעניין. . . . בסיום הקונגרס חגיגי של התנועות הפילהרמוניות, לרגל מלאת 25 שנה להוסדה, הייעוץ הגוי כחיים בתשואות למנגנים כשהם יושבים בכסאותיהם. רק אדם אחד קפץ ממקומו והריע בהתלהבות בידיים מורמות — אריה די סנצ'יק עורך מטרוב. אולם כעבור שניה התישב גם הוא. שלום רוזנפלד, מעורב כי מטרוב, שישב לידו, לא יכול היה לשאת את קפיצתו ההפגנתית של דיסנצ'יק, משך אותו בחליפתו לכאסא.

חלק ישראלי

במסיבת חגיגת המולד שנערכה בדירתה הרמתגנית הגאה של דרורי גרטרון, הן נספחת הבריתית לעתונות, התלה איש, הן מועצת הבריתית, רובין מוויט כדובר עברית צחה. במשך הערב הספיק טיח להר דות כי אחד מחלומותיו הישנים הוא להיות מרצה באוניברסיטה העברית בירושלים. . . . מכתב שהגיע השבוע משחקן נבחרת ישראל לשעבר, רפי לוי הודיע לכל ידידיו ומכריו, שהידיעות על גישויו היו מוקדמות מדי. במקום בנישואין עוסק רופא בחופשת תקניין בספרט אחר — בדינג. בינתיים מתכוון רפי לענות הכדורגל הבאה באוסטרליה וכבר הזמין מילוש (יוסליה) מירמוביץ זוג נעלי-כדורגל קלות-משקל, בהן התרגל להשתמש בארץ. . . . לשחקן ישראלי אחר בחוף-לארץ, שחקן התיאטרון זאב ברלינסקי, היו השבוע כמה הן נגישויות בלתי-נעימות בברלן המערבית. זאב ישב עם ידידו באחד הבארים בעיר



ז'אקי קנדי נופתת הצלם היה על הסוס

המהקום. לקריאות הגנאי של השחקן יוסף ריין, הגיב זוהר: "בכינויים כאלה השתמשו הפאשיסטים". התקרית היתה עלולה להסתיים בתגרת-ידיים, לולא דאגו כמה פכי חיים להרגיע את הרוחות ולהפריד בין הניצים.

נפישת אמריקאית

שנת 62 החלה בתנועת חזרה של ישראל לים ארצה. אריק לביא ואשתו שושנה (ששוקי) חזרו ארצה מארצות הברית, והם מתכוונים להישאר בארץ לפחות שנה. . . . יונה עזרי חזרה מסור בני שלושה שבועות במכוני הבידור של ניו-יורק. באחד ממעדוני-הלילה של ברין ניצ'וילאג' הציעו ליונה להישאר להופעות. היא סירבה וחזרה עם תכניות רבות ארצה. . . . חזר אחר הוא אמנון קנז (קבצ'ניק), שחזר לאחר שהייה של שמונה שנים באמריקה. קנז שחקן יורה לשעבר, הספיק לביים בהצלחה מספר מחזות בניו-יורק. הוא מתכוון לביים לפחות שני מחזות ישראליים בהבימה בתקופה הקרובה. . . . ישראלית אחת שלא חזרה ארצה, יווה רודן, הצדיקה את הכינוי מון שרי (יקירי) שהדביקו לה בהוליווד. השבוע נראה הוגג זיוה רודן-ג'ורג' מוונטג'ומרי מסתובב בתנויות-ההלכה ב' עיר. מחיר הלבנים של זיוה בלבד הציג ל-2000 דולר. . . . גם האופרה הישראלית מתכננת להביא ארצה אורחים. לאחר פאוזה החליטו אנשי האופרה להיות אוטנטים באחת האופרות הקרובות. השבוע נודע ש' הספרדי מנואל אויס'נצ'ו, הזמר מסבי' ליה, יבוא לשיר את הספר מטיבוליה. . . . שלושה ישראלים צעירים משתדלים לקצור הצלחה על במות ברודוויי: אמנון מסי קין, בת-שבע גרנט ומאיר עובי' דיה. שלושתם קיבלו תפקידי סטטיסטיים שותקים בהצגת גענון של פאדי שיי' בסקי בביומו של טיירון גאטרי. לישי-מתי בדיוק מופיעים השלושה על הבמה כדי להבטיח ריכוז מקסימלי בשעת ההופעה הקצרה. מבין השלושה הבולט ביותר הוא מאיר עובדיה — הוא מתופף. . . . קבוצת ישראלים אחרת זכתה להצלחה באירופה. כשהלקת עלומים היתה בסיבוב הופעות בפריס, יצאו חברי הלהקה להסרטת סרט קצר למתח למגדל אייפל. אהמרן תבל מוראלי, שנכח במקום וחוה בהופעה, החתים את הלהקה לשרות הופעות. . . . רק לאחר היסוטים ממושכים הותרה לפר' סם תמונה מיוחדת במינה של ג'אקי קנדי, אשתו של נשיא ארצות-הברית (ראח תמונה). התמונה צילמה בשעת מסע ציד ארנבות שערכה אשת הנשיא בווירג'יניה כשהגיעו הרוכבים בדהרה לגור עץ נעצר סוסה האירי של ג'אקי בפתאומיות לפני הגדר ובאקף עפה קדימה. הצלם מורשל הוקינס שנתלה למסע, ושלא נפל מהסוס, צילם את כל הנפילה. עתונים רבים הציגו סכומי-כסף גבוהים לצלם, אך הוא סירב לתת את התמונות לפירסום עד שהבית הן לבן אישר את התמונות המתורות להדפסה.

תרבות. לפי דברי מוסיקאים גדולים אין קהל כזה למוסיקה כמו ישראל. קיימת צורת-חיים — הקיבוץ — אשר היא מיוחדת במינה. צעירים שאמנם אינם מצטרפים, מצריכים את הקיבוץ. העתונות היומית מפרסמת כל שבוע תוספת ספרותית מוקדשת לספרות, תיאטרון ואמנות, כמעט בגודל של הטיימס. קריאת התניך כל ערב בראדיו. חוגי תניך שנתיים. חוג שבועי אצל ראש-הממשלה. חידון השפה — משמשת גשר בין דוברי לשונות שונות. פיתוח המדע ומחקרים ללא השוואה לגודל המדינה. הגניוס היהודי — בעלי פרס נובל (בצורה עדינה). התצוגה הצריכה להיות צנועה ולא פרטנציוזנית, עם הדגשת השאיפה לשלום ופיתוח הנגב כאינסטרומנט למלחמה ברעב. בשעה 12.00, ב-30 בינואר זה, ימסרו אחרוני האדריכלים את הצעותיהם כיצד להרכיב מהנחיות אלה דמות של אומה.

שביתות לוח-הכפר

אם לא תיענו לדרישותינו תוך 18 שעות, נערוך מיד אסיפת פועלים בשעות העבודה. מכתב מאמין זה, מאת ועד פועלי עיריית רמת-גן, נתקבל השבוע בהנהלת העירייה. הפועלים תבעו מילוי מייד של שלוש דרישות ביחסי עבודה. להפסיק לעבוד בערב-כיפור ובי-ערב השעה-באב. להחליף מיד את מכונסי-העבודה מ' תוצרת כיתן, שסופקו על-ידי העירייה, במכונסי-עבודה מתוצרת אלת. הנימוק: ב' מכנסיים מתוצרת אלת יש כפל בתחתית המכנס, בשל כיתן — אין. לקצץ מיד את שעות-העבודה ב' שעותיים. למזלם הטוב של העובדים ואנשי-העירייה כאחת נסתים מועד האולטימטום בשעה שתיים בלילה. לא נמצא פועל שיתנדב ל' קום בשעה זו ממיסתו כדי לקיים מיד אסיפה, שתדון על כפלי המכנסיים עוד לפני יום כיפור הקרוב.

דרכי חיים רומיא סופיה

בבית-הקפה הקטן שבתחנה-המרכזית ב' תלאביב, ישבו, בשעות הערב המוקדמות, פאיו מעוד ועז אל-דין אבו-קישק. קבלן בניין, אצלו עבדו, שילם להם את שכר-יומם ועתה ישבו להשקיע חלק ממנו בבנייה מקציפה. כשקרבה שעת-הצחצוח החלי' טו לחזור לביתם. הם קראו לידיים עבד אל-יחונה, שהם לשולחן סמוך, עלו למזנית שותבולם ללוד. בדרך שינה עז אל-דין את דעתו. בואו נרד בתל-עריש, הציע לידידיו. גרה שם בתדורה של שברחה מהבית ואני רוצה לנסות להתזרזז אותה. הוא ביקש מנהג המזנית להכות להם והוביל את ידידיו לבית אפל. כאן גרה, הידיע, היא עובדת כמטפלת בילדיו של אחד לוטסי נבילסי. קוראים לה סופיה.

צאינא למרפסת. סופיה יחזון לא היתה קרובה משפחה לעז אל-דין. היא היתה אהבתו הישנה. תודשים מספר קודם לכן — כאשר התגוררה עדיין בבית דודה בלוד, מאחר והוריה נמצאים בירדן — היתה שכונה של הבחור. הוא גילה לה אהבה ומאחר שלא השיבה לו, ניסה ל' אנסה. סופיה החלונה על כך במשמרה, ומאו לא דיברו ביניהם. עתה החליט ל' טות להשיב את ליבה אליו. על מרפסת הבית ראה את אביו הזקן של לוטסי, ביקשו לקרוא לסופיה. שתצא רק למרפסת, התחנן, אני רוצה לדבר לה מילה אחת בטובות. אולם סופיה סיר' בה.

עז אל-דין, אשר השתוקק לפחות להזין עיניו באהובתו מעבר למעקה המרפסת, התרחם. אם לא תצאי בטובות, צעק אשבור את הדלת ואכנס. סופיה מיהרה לנעול את הדלת, ברחת לירות-השטן. שלוש יריות הרגעה. לזעמם של עז אל-דין ומרעיו לא היה גבול. עבד אל-יחונה — העובד כשומר פרדסים בלוד — הוציא את אקדחו, אותו הוא נושא בשר-יון, ירה שלוש יריות באוויר. רק לאחר ששיכה בצורה זו את זעמו, חזר עם חבריו למזנית ושלושתם נצטו לביתם. עזמת המשטרה היתה קצת פחות ר' מנשית. בעקבות תלונתה של סופיה, נעצרו המאהב ונושאי-כליה, הואשמו בהשגת גבול פליית וברירה בשטח בניו.

פסוקי השבוע

פנחס לבון, בתגובה על נסיון למנוע הופעתו באסיפת תא מפא"י במגל תל-אביב: נראה שחיפה התפשטה על פני ישראל כולה! הנ"ל: אם כל ויכוח שלא אושר מהווה סכנה, וכל אדם וקבוצה שאינם מוכנים לשעבד עצמם לתועלתם של קבוצת מנהיגים הם אנשים בלתי רצויים, קיימת הסכנה שכולנו ניהפך לחבילות חציר המסודרות על פי הרושם שהן עושות כלפי חוץ! למרחב: במאמר על מציאת העושים בקאסאנבה: נשק אינו קפה נמס ואינו סבון גילוח, כפי שכתב אחד מנסה להסביר. שום ישראלי לא יצטער אם אויבי ישראל, ובעיקר מדינות ערב, יזדקקו למוצרים של "עלית" ו"שמין", אך אין לנו רשאים להשלים עם האפשרות שגם נשק יגיע לכל מקום פורענות ואפילו לידי אויבינו. נתן דונביץ, על עסקי מסחר האמנות הפורחים לאחרונה בארץ: יש כאן יותר מדי אנשים שגדלו עם האינדוס!